KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 45/84

af 6. januar 1984

om ændring af forordning (EØF) nr. 1687/76 om fælles gennemførelsesbestemmelser for kontrol med anvendelse af og/eller bestemmelse for produkter fra intervention

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1413/82 [2], særlig artikel 12, stk. 4, og artikel 26, stk. 3, samt tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1687/76 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3653/83 [4], indeholder de bestemmelser, der skal anvendes, når produkter, der er omfattet af en særlig anvendelse og/eller bestemmelse, stammer fra intervention;

ifølge aftaler mellem Fællesskabet og Schweiz og republikken Østrig om anvendelse af reglerne for fællesskabsforsendelse er det muligt at udstede dokumenter for fællesskabsforsendelse i Schweiz og Østrig; det bør hindres, at interventionsprodukter, der er beregnet til udførsel, og som udføres, også uden restitution, genindføres som fællesskabsprodukter; for at opnå dette er det nødvendigt at anvende proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse for disse produkter, når toldformaliteterne ved udførsel gennemføres;

salgsprisen for interventionsprodukter kan ligge under markedsprisen; forskellen mellem disse to priser kan være større end importafgifterne; dette kan medføre misbrug;

i sådanne tilfælde bør sikkerhedsstillelsen kun frigives mod fremlæggelse af tilstrækkelige beviser; visse bestemmelser herom, som allerede findes i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2730/79 af 29. november 1979 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 519/83 [6], særlig artikel 10, bør overtages;

hvis interventionsprodukter genindføres til Fællesskabet på de i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 754/76 [7] fastlagte betingelser, bør det hindres at denne indførsel finder sted til en pris, der er lavere end fællesskabsprisen; med henblik herpå bør det fastsættes, at et beløb svarende til sikkerhedsstillelsen betales såfremt denne allerede er frigivet;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de berørte forvaltningskomiteer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1687/76 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 4 indsættes som stk. 3 og 4:

»3. Det dokument, der anvendes i forbindelse med de i stk. 1 og 2 omhandlede udførselstoldformaliteter, skal indeholde angivelsen »interventionsprodukter«.

4. Såfremt der i det i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde ikke anvendes restitution for de udførte produkter, betragtes disse produkter efter antagelsen af den tilhørende udførselsangivelse som ikke længere omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, og forsendes derfor i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 222/77 af 13. december 1976 om fællesskabsforsendelse [1].

---

[1] EFT nr. L 38 af 9. 2. 1977, s. 1.«.

2. I artikel 6, stk. 3, tredje afsnit, indsættes som fjerde led:

»— Påtegningen :» interventionsprodukter, der ved udførsel skal anbringes under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse.«.«.

---

[1] EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
[2] EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 6.
[3] EFT nr. L 190 af 14. 7. 1976, s. 1.
[4] EFT nr. L 361 af 24. 12. 1983, s. 17.
[5] EFT nr. L 317 af 12. 12. 1979, s. 1.
[6] EFT nr. L 58 af 5. 3. 1983, s. 5.
[7] EFT nr. L 89 af 2. 4. 1976, s. 1.

3. Artikel 13, stk. 4, affattes således:

»4. Frigivelsen af sikkerheden er betinget af, at det i henholdsvis artikel 8, stk. 2, eller artikel 12 omhandlede bevis fremlægges, og

— såfremt produktet er beregnet til indførsel i et bestemt tredjeland, eller

— såfremt produktet skal udføres af Fællesskabet, og der hersker alvorlig tvivl om produktets faktiske bestemmelsessted,

af, at de i artikel 20, stk. 2-6, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2730/79 (1) fastsatte beviser fremlægges.

De kompetente tjenester i medlemsstaterne kan desuden kræve yderligere bevis, hvorved det på tilfredsstillende måde over for myndighederne kan godtgøres, at produktet faktisk er kommet på markedet i indførselstredjelandet.

(1) EFT nr. L 317 af 12. 12. 1979, s. 1.«

4. Efter artikel 13 indsættes som artikel 13a:

»*Artikel 13a*

1. Såfremt artikel 2, stk. 2, Rådets forordning (EØF) nr. 754/76 (1) anvendes,

— inddrages den i artikel 13, stk. 1, omhandlede sikkerhed, hvis den endnu ikke er frigivet

— skal et beløb svarende til nævnte sikkerhed betales, hvis denne allerede er frigivet.

2. Såfremt produkter, for hvilke der er stillet en sikkerhed som omhandlet i artikel 13, stk. 1, ved deres udførsel fra Fællesskabets geografiske område ikke har været genstand for toldformaliteter med henblik på ydelse af restitution, anses de dog ved anvendelse af forordning (EØF) nr. 754/76 for at have været genstand for sådanne toldformaliteter, og stk. 1 anvendes.

3. Den i stk. 1 og 2 omhandlede sikkerhed anses for at være en inddraget sikkerhed i den i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 352/78 omhandlede betydning (2).

4. Ved hjælp af en af det berørte interventionsorgan udstedt erklæring fremlægger den pågældende over for de kompetente myndigheder bevis for, at betingelserne i stk. 1 er blevet overholdt, eller at der ikke har været stillet nogen sikkerhed.«

(1) EFT nr. L 89 af 2. 4. 1976, s. 1.
(2) EFT nr. L 50 af 22. 2. 1978, s. 1.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1984.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. januar 1984.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen